

שְׂבָאָמֶת הִיא אֲהָבָה כַּנ"ל. וְזֶה: 'סוּפָה לְהִתְקַיֵּם, בְּחִינַת אֲהָבָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בַּמְדָּבָר כ"א): "אֵת וְהֵב בְּסוּפָה" כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת מִשְׁחָה, כִּי מִשְׁחָה הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְעַל כֵּן מִשְׁחָה הוּא רְאֵי שִׁיתִּיבוֹת מִחְלוּקֶת שִׁמְאֵי הַלֵּל (כְּמוֹבֵא בַמְּגִלָּה עֲמוּקוֹת אֹפֶן ע"ד) שֶׁהֵם בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְעַל כֵּן הָיָה גְּאֻלַּת מִצְרַיִם עַל־יְדֵי מִשְׁחָה, כִּי עֶקֶר הַגְּאֻלָּה עַל־יְדֵי הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיִּדְעֶתֶם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם" וְכוּ', (וַיִּקְרָא כ"ג): "לְמַעַן יִדְעוּ" וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת עֲוֹנָה, דְּהֵינּוּ מִצּוֹת, שֶׁהוֹצִיאָו מִמִּצְרַיִם. כִּי מִצָּה הִיא בְּחִינַת מַחְלָקֶת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה מ"א): "אֲנָשִׁי מִצְתָךְ יִהְיוּ כְּאֵין". וְזֶה: 'שֶׁהוֹצִיאָו מִמִּצְרַיִם, 'שֶׁהוֹצִיאָו דִּיקָא. כִּי בְּמִצְרַיִם שֶׁהָיָה הַדַּעַת בְּגָלוֹת, בְּוִדְאֵי לֹא הָיָה מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי זֶה תְּלוּי בְּדַעַת כַּנ"ל. וְזֶה: 'עֲוֹנָה שֶׁהוֹצִיאָו מִמִּצְרַיִם, הֵינּוּ שְׂחֵמָצָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מַחְלָקֶת, שֶׁהוֹצִיאָו מִמִּצְרַיִם, שֶׁשָׁם הָיָה הַדַּעַת בְּגָלוֹת, טָעְמוֹ בָּהֶם טַעַם מָן. כִּי לְאַחַר שֶׁהוֹצִיאָו בְּחִינַת הַמַּחְלָקֶת מִן הַגָּלוֹת מִצְרַיִם, הָיָה בָּהֶם טַעַם מָן, שֶׁהִיא בְּחִינַת דַּעַת גָּדוֹל, שֶׁהִיא בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת (שְׁמוֹת ט"ז): "לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם" הַנֶּאֱמָר בַּמָּן. לְשׁוֹן מִלְחָמָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ל"ה): "לֶחֶם אֶת לַחֲמִי", בְּחִינַת מַחְלָקֶת. הֵינּוּ שְׂחֵמָן, שֶׁהוּא הַדַּעַת, הוּא בְּחִינַת מַחְלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם כַּנ"ל. וְעַל כֵּן דָּתָן וְאֲבִירָם שֶׁחָלְקוּ עַל מִשְׁחָה שֶׁהוּא הַדַּעַת, פָּגְמוּ גַם כֵּן בְּחֵמָן, וְהוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ. (מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת פָּרָשָׁה א' וּבְפָרָשַׁת כ"ה וְהוּבָא בְּפֶרֶשׁ"י בְּשַׁלַּח) כִּי חֵמָן הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת, בְּחִינַת מִשְׁחָה כַּנ"ל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קנב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְזֶה שְׂכָרְתוֹב בִּזְהַר הַקְּדוֹשׁ (תְּצִיָּה דף קפ"ג:) כִּי מִצָּה הִיא אֲסוֹתָא, כִּי מִצָּה שְׁהִיא בְּחִינַת מַחְלֶקֶת לְשָׁמַיִם, בְּחִינַת דַּעַת, בְּחִינַת שְׁלוֹם כַּנ"ל, הוּא רְפוּאָה. כִּי שְׁלוֹם הוּא רְפוּאָה, כְּמוֹ שְׂכָרְתוֹב (יִשְׁעִיָּה נ"ז): "שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֹק וּלְקָרוֹב אָמַר ה' וּרְפָאֵתִיו". כִּי עֵקֶר הַחֹלְאָת, חַם וְשְׁלוֹם, הוּא מַחֲמַת הָעֵדֶר הַשְׁלוֹם, הֵינּוּ מַחְלֶקֶת הַיְסוּדוֹת, שִׁיְסוּד אֶחָד מִתְגַּבֵּר עַל חֵבְרוֹ, וְשְׁלוֹם הוּא רְפוּאָה:

וְזֶה שְׂנֵקְרָא מִצָּה, "לָחֵם עֲנִי" (דְּבָרִים ט"ז). כִּי אֵין עֲנִי אֵלָא מִן הַדַּעַת' (נְדָרִים מ"א). וְזֶה בְּחִינַת חוֹלָה, כְּמוֹ שְׂכָרְתוֹב (שְׁמוּאֵל-ב י"ג): "מִדּוּעַ אֶתָּה כָּכָה דַל בֶּן הַמֶּלֶךְ". וּמִצָּה הִיא אֲסוֹתָא' כַּנ"ל, וְזֶה: "לָחֵם עֲנִי", שְׁהוּא רְפוּאָה לְהָעֲנִי כַּנ"ל:

ט וְלָבוֹא לְמַחְלֶקֶת לְשָׁמַיִם, צָרִיךְ לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר אֶת הַשְׁמַיִם, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָּה נ): "אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם קְדָרוֹת". וּלְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר אֶת הַשְׁמַיִם, הִיא עַל-יְדֵי אֲנָחָה בְּאֵמֶת. כִּי יֵשׁ בְּלֵב רוּחַ הַדּוֹפֵק, שְׁהִיא מִתְחַלֵּת הַתּוֹלְדָה, וְהוּא נוֹשֵׂא עָלָיו כָּל הַלְּחוֹת, וְכָל הַדָּמִים, וְכָל הַמִּיּוֹצוֹת (שְׁקוֹרִין זֶאֶפְטִיין) וְהַרוּחַ הַדּוֹפֵק הַזֶּה, הוֹלֵךְ וְנוֹקֵשׁ בְּכָל הָאֵיבָרִים. וְעַל-יְדֵי הַלִּיכָתוֹ וְנִשְׁוֹבוֹ בָּהֶם, הוּא מְנַעֵנֵעַ וּמְנַשֵּׁב וּמְנַפֵּץ אוֹתָם מִן הָעֲפוּשׁ, שְׁלֹא יִתְעַפְּשׁוּ וְלֹא יִתְקַלְקְלוּ. כְּמוֹ הַרוּחַ הַמְנַשֵּׁב בַּיָּם, שְׁהוּא מְנַפֵּץ וּמְנַשֵּׁב וּמְהַפֵּךְ וּמְגִים הַיָּם שְׁלֹא יִתְעַפְּשׁוּ וְלֹא יִתְקַלְקְלוּ. וְעֵקֶר נִשְׁוֹב הַרוּחַ הַדּוֹפֵק, בְּהִיָּדִים. כִּי מַחֲמַת שְׁהִיָּדִים עֲסֻקָּנוֹת, צָרִיךְ לְנַשֵּׁב וּלְנַפֵּץ אוֹתָם בְּיוֹתֵר. וְעַל כֵּן הַדְּאֶקְטֵר, כְּשֶׁמְנִיחַ יָדוֹ עַל הַדּוֹפֵק, יוֹדֵעַ כָּל עֲנִיֵּן הַחֹלָה. מַחֲמַת שְׁשָׁם בְּיָדִים, עֵקֶר הַלּוֹךְ הַרוּחַ הַדּוֹפֵק שֶׁל הַלֵּב, שְׁהוּא נוֹשֵׂא הַכָּל עָלָיו כַּנ"ל. וְצָרִיךְ שִׁילֵךְ זֶה הַרוּחַ הַדּוֹפֵק, תְּנוּעָה מְסֻדָּרָת כְּתִקּוּנוֹ וּכְסֻדּוֹרוֹ.

רוח נחש, שעל ידה בא עצבות רוח (עיי' משלי ט"ו, ישעי' נ"ד, ס"ג)
 הינו בחינת ל"ט מלאכות, שהוא זהמת הנחש, על-ידי-זה
 בא עצבות רוח. ועל-ידי עצבות רוח, אין הרוח הדופק כסדורו. ואזי
 נעשים האיברים כבדים, מחמת שאין רוח הדופק מנשב בהם
 כסדר. ואזי הידים בבחינת (שמות י"ז): "וידי מלשה כבדים". כי עקר
 הכבדות בהידי, ששם עקר רוח הדופק כנ"ל. וזה בחינת עצבון
 ידים (בראשית ה). כי עקר מזיק העצבות רוח להידי כנ"ל.
 וכשהאיברים כבדים, אזי מכבידין יותר על הרוח הדופק, ונחלש
 עוד יותר. ועל ידי שנחלש יותר הרוח הדופק, נעשים האיברים
 כבדים עוד יותר. וכן על-ידי שנעשים האיברים עוד יותר כבדים,
 נחלש הרוח הדופק עוד יותר ויותר. וכן חוזרת חלילה, עד
 שיוצאת נפשו, חם ושלום. ועל-ידי האנחה, הוא מחיה ומבריא
 את הרוח הדופק, ונצול מהעצבות רוח. וחוזר הרוח הדופק
 ומנשב כסדר בכל האיברים, ובפרט בהידי. ועל ידי זה מזכך
 את השמים, כי הידים הם בחינת שמים, אש ומים, שהם בחינת
 יד ימין ויד שמאל:

סדר קצור לקושי מוהר"ן היפני:

י עצבות רוח שבא על-ידי יגיעת ורדיפת הממון ביותר הוא
 זהמת הנחש. ועל-ידי-זה נעשים כל האיברים כבדים ונחלש רוח
 הדפק שבאדם שבו תלוי חיותו. וכל מה שנחלש רוח הדפק יותר
 נעשים האיברים כבדים ביותר וכן נחלש רוח הדפק עוד וחוזר
 חלילה, עד שתוכל נפשו לצאת על-ידי טרדת תאות ממון שמשם
 עקר הדאגות והעצבות רוח:

יא על-ידי אנחה דקדשה שמתאנה לשוב להשם יתברך הוא חוזר
 ומבריא את הרוח הדפק וחוזר חיותו. ונצול מהעצבות רוח שבא

זֶה חֶסֶד וְזֶה רֶחֶם וְזֶה חַסְדֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ב'קלד - אָמַר מִוֹהַרְנֵי יְצִי"ל "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקֹּוֹה שִׁדְךָ לֵאמֹר מִסִּפְרֵי רַבְנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל" -
זֶה חֶסֶד וְזֶה רֶחֶם וְזֶה חַסְדֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ "חֶסֶד נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יְצִי לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יְשִׁיבָת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

עַל-יְדֵי יְגִיעַת וְטַרְדַּת הַפְּרָנְסָה וְזוּכָה לְדַעַת גְּדוֹל וְלִקְבֹּל דְּבוּרִים מִן הַשָּׁמַיִם:

יב לְפִי הַגְּדֵלַת הַדַּעַת כֵּן הַפְּרָנְסָה בְּנִקְל וְכָל מִי שֶׁחָסַר בְּדַעַת בְּיוֹתֵר הוּא יִגַּע וְטוֹרַח אַחַר הַפְּרָנְסָה בְּיוֹתֵר:

יג לְפִי הַגְּדֵלַת הַדַּעַת כֵּן נִתְרַבֶּה הַשְּׁלוֹם, כִּי מִחֲלָקָת וְכַעַם וְאַכְזָרִיּוֹת הוּא מִחְסְרוֹן הַדַּעַת. וְכָל מִה שֶׁנִּתְרַבֶּה הַדַּעַת נִתְבַּטַּל הַכַּעַם וְנִתְרַבֶּה הַרְחֻמָּנוּת וְהַחֶסֶד וְהַשְּׁלוֹם. עַל כֵּן עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ דַּעַת נִתְבַּטַּל הַכַּעַם וְנִמְשָׁךְ רְחֻמָּנוּת וְשְׁלוֹם וְזוּכִין לְרַפּוּאָה:

סֵדֶר הַיְצִי מִוֹהַרְנֵי הַיּוֹמִי:

שמא (ב) אָמַר מִה שְׂאִין יָכוֹל לֹאמַר תּוֹרָה לְפָרְקִים זֶהוּ חֲדוּשׁ יוֹתֵר, שֶׁכָּבֵר מוֹכֵן וּמְזַמֵּן אֶצְלִי בְּמַה חֲדוּשִׁים גְּדוֹלִים, וּבְתוֹךְ כֶּךָ הַכֹּל נִשְׁכַּח מֵאֵתִי וְאֵינִי זוֹכֵר כְּלוּם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ כֶּלָּל מִשׁוּם סֵפֶר בְּעוֹלָם וְאֶפְלוּ נִגּוֹן אֵינִי יוֹדֵעַ רַק הַכֹּל כִּי אֲשֶׁר לְכָל נִשְׁכַּח וְנִעְלָם מִמֶּנִּי, וְזֶהוּ פֶּלֶא גְּדוֹל בְּאַמְתּוֹ. וְכִמָּה פְּעָמִים שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ עֲנִין זֶה, כִּי זֶה רָגִיל אֶצְלוֹ שֶׁכִּמָּה פְּעָמִים הוּא אֹמֵר עֲתָה אֵינִי יוֹדֵעַ כֶּלָּל כֶּלָּל לֹא, אֶף-עַל-פִּי שֶׁבִּשְׁעָה הַקּוֹדֶמֶת גָּלָה חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים:

שמב (ג) אָמַר בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה מְצִינוּ שֶׁכָּל אֶחָד מִתְחִיל מִן הַמְּקָרָא שְׁלוֹ, כִּגּוֹן מִה שֶׁמְצִינוּ שֶׁמִּיָּק לָהּ מִזֶּה הַמְּקָרָא, וְיָמַר מֵאִידֶךָ מְקָרָא. כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ מְקוֹם שֶׁמִּשָּׁם מִתְחִיל הַלְמוּד וְהַתּוֹרָה שְׁלוֹ, וְכִפִּי אֹתָהּ הַתְּחִלָּה מִזֶּה הַמְּקָרָא כֵּן עַל-פִּי סֵדֶר זֶה הוֹלֵךְ כָּל הַתּוֹרָה אֶצְלוֹ. וְהַשְּׁנִי שֶׁמִּתְחִיל מִמְּקָרָא אַחֵר יֵשׁ לוֹ סֵדֶר אַחֵר לְפִי הַתְּחִלָּה שְׁלוֹ, כִּי כָּל אֶחָד לְפִי הַתְּחִלָּתוֹ מֵאִיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא כֵּן מִשְׁתַּנֵּה וְהוֹלֵךְ כָּל הַסֵּדֶר שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה שְׁלוֹ. וְאִם הָיָה זֶה הַתְּנָא בָּא לְמְקָרָא אַחֵר שֶׁל הַתְּנָא הַשְּׁנִי לֹא

יִוָּכַל לְקַח מִשָּׁם כִּי כָּל אֶחָד צָרִיךְ רַק לְקַבֵּל וְלִקְחָה וְלִהְיוֹת חֵיל מִמְּקוֹם שְׁלוֹ [אבל וכו' יכול להתחיל מכל מקום] וְכוּ':

שמג (ד) אָמַר אֱלֹהִים לֹא הָיָה יוֹצֵא זֶה הַסֵּפֶר לְעוֹלָם הֵינּוּ הַסֵּפֶר לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן הָיָה נַעֲשֶׂה עֵינָיו אַחַר כִּי כָּבַר הָיָה לוֹ חֶשֶׁק כַּמָּה פְּעָמִים לַעֲשׂוֹת הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת עַל הַשְּׁלֶחַן-עָרוּךְ לְבָאֵר כָּל דֵּין וְדֵין בַּהֲלָכָה פְּסוּקָה אִם לְהַצִּיג הַלְכָה כְּדַבְּרֵי מִי מִהַפּוֹסְקִים אֲצֵל כָּל דֵּין וְדֵין. אֲךָ עֲכָשׁוּ שִׁיצָא זֶה הַסֵּפֶר לְעוֹלָם לֹא יִהְיֶה עֵינָיו הַנִּזְכָּר. וּבְאַמֶּת חֲדוּשִׁים שֶׁל גְּמָרָא פְּרוּשׁ תּוֹסְפוֹת הֵם קָלִים בְּיוֹתֵר. וְאִין אֶחָד מֵהֶם יוֹדֵעַ הַדֶּרֶךְ כִּלְלֵי שֶׁל אוֹתָן הַחֲדוּשִׁים וּמִי שִׁיּוֹדֵעַ הֵם קָלִים מְאֹד וְצָרִיךְ לָזֶה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּשִׁלְשֵׁי-עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶם:

שדמ (ה) יוֹם ד' תְּרוּמָה תִּקַּ"ע נִכְנְסֵתִי אֲצִלּוֹ וְאָמַר לִי זֶה הַסֵּפֶר. בְּיָמִים הַלָּלוּ לֹא הָיָה נִיחָא לִי כִּלְלֵי לְחִיּוֹת, אִיךְ לְחִיּוֹת. שְׁזָה כַּמָּה חֲדָשִׁים וְאִינִי יוֹדֵעַ כַּמָּה, שֶׁאֲנִי מְצַפֶּה וּמִתְגַּעְגַּע לְדַעַת אֵיזָה דְּבָר. כִּי נוֹדֵעַ לִי דְּבָר אֶחָד, אֲךָ לֹא יִדְעֵתִי אֶת הַדְּבָר בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְהִיּוֹתִי מִתְגַּעְגַּע לְדַעַת זֹאת כַּמָּה חֲדָשִׁים כַּנִּזְכָּר. כִּי אֶמֶת בּוֹדָאִי אִיךְ אֶפְשָׁר שֶׁיִּהְיֶה דְּבָר שֶׁלֹּא יִהְיֶה מְרָמֵז בְּתוֹרָה. וְעֲכָשׁוּ מְצַאֲתֵינוּ מְבָאֵר בְּתוֹרָה וּמִתְחַלָּה הָיָה סְתוּם מְאֹד מְמַנִּי.

וּבְאַמֶּת יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם מְרָמְזִים בְּרָמֵז בְּעֵלְמָא. גַּם יֵשׁ כַּמָּה הַלְכוֹת עַל כָּל קוּץ וְקוּץ כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל שֶׁעַל כָּל קוּץ וְקוּץ יֵשׁ תְּלֵי תְּלֵי שֶׁל הַלְכוֹת, אֲבָל עֲכָשׁוּ מְצַאֲתֵינוּ מְבָאֵר בְּפִירוּשׁ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה וְכוּ'. גַּם יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִהַתּוֹרָה. וְסִיִּם וּמַחֲמַת זֶה (הֵינּוּ מַחֲמַת שְׁנוּדֵעַ לִי עֵינָיו הַנִּזְכָּר) עֵתָה נִיחָא לִי הַחַיִּים. כִּי אִם כְּבָר הָיִיתִי מְסַתְּלֵק מִהָעוֹלָם, אֲפִלּוֹ אִם הָיִיתִי זוֹכֵה לִידֵעַ זֹאת שֶׁהֵם הָיוּ חוֹשְׁבִין לִי זֹאת לְעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל עֲכָשׁוּ אֲדַרְבָּא וְכוּ'.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קנו' - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְכוֹנְנֵתוּ הַיְתֵה שְׁעֵכֶשׁוּ שְׁזֹכָה לָזֶה בְּזֶה הָעוֹלָם אֲדַרְבָּא יִגִיעַ לִי עוֹד
בְּשָׁבִיל זֶה עוֹד שְׁכָר הַמְּפָלָא בְּכַפְּלֵי כַפְּלִים:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

7 יֵשׁ בְּטָחוֹן דְּסִטְרָא-אֲחָרָא, בְּחִינַת "מְבִטָּח בּוֹגֵד", וְעַל-יְדֵי
הַתְּקַשְׁרוֹת הַזְּוֹנִים דְּקִדְשָׁה, נִשְׁכָּר הַבְּטָחוֹן הַזֶּה דְּסִטְרָא-אֲחָרָא
בְּחָרָם הַנְּשָׁבֵר. וְעַל זֶה מְרִמֵּז מַה שְּׁשׁוֹבְרִין כְּלִי-חָרָם בְּשַׁעַת
הַתְּקַשְׁרוֹת הַשְּׂדוּכִים. וְלִבְּאֵר הַדְּבָר קֶצֶת: כִּי עֵקֶר מַעְלוֹת הַבְּטָחוֹן
הוּא לְבִטָּח בְּה' וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "בְּטָח בַּה' וַעֲשֵׂה
טוֹב", דְּהֵינּוּ שְׁלֵא יִתְבַּלְבֵּל מִתּוֹרָתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ מִחֲמַת דְּאֲגַת
וְטַרְדַּת הַפְּרָנְסָה, רַק יַעֲסֹק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, וַיְבִטָּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שְׁיִפְרָנְסוּ כָּל יְמֵי חַיָּו. וְאִם אֵינּוּ אוֹחִז בְּבְטָחוֹן כְּזֶה, שְׁיִסְלַק אֶת
עֲצָמוֹ מֵעֵסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי, וְרוּצָה לַעֲסֹק בְּדַרְךְ-אֶרֶץ גַּם-כֵּן,
בְּמִשְׁאֵל-וּמִתָּן אוֹ בְּמִלְאָכָה עַל-כָּל-פָּנִים יִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה
וַיִּתְפַּלֵּל בְּזִמְנוֹ וְכוּ', וְלֹא יִדְאָג וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִחֲמַת דְּאֲגַת
הַפְּרָנְסָה, רַק יְבִטָּח בְּה'. גַּם לְעֵנִין צְדָקָה וְגַמְלֵלוֹת-חֲסָדִים וְלַהּוֹצִיא
מָמוֹן עַל עֵסְקֵי מִצּוֹת, יִהְיֶה לוֹ בְּטָחוֹן בְּה', שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִמְלֵא
מִחֲסוּרוֹ, וּבְגַלְל הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֵהוּ ה'. וְאַפְלוּ אִם יוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ
שְׁאִין מַעֲשָׂיו עוֹלִים יָפֵה כְּרָאוּי אֵל יִפֹּל מִהַבְּטָחוֹן מִחֲמַת זֶה לֹא-מֵר:
מִי אֲנֹכִי לְבִטָּח וְלַהּשָׁעֵן בְּה' מֵאַחַר שְׁהִרְעוֹתֵי אֶת מַעֲשֵׂי כָּל-כֶּף!
רַק יְבִטָּח בְּחֲסָדֵי ה' אֲשֶׁר לֹא תִמְנֵנוּ וּבְרַחֲמָיו שְׁאִינָם כָּלִים, שְׁיִרְחֵם
עָלָיו גַּם-כֵּן וַיִּזוֹן וַיִּפְרָנֵם אוֹתוֹ, כִּי טוֹב ה' לְכָל. וְאֵל יִטְרִיד עֲצָמוֹ
בְּדֹאגַת וְטַרְדַּת הַפְּרָנְסָה מִחֲמַת קִטְנוּתוֹ בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, רַק יִתְחַזַּק
בְּבְטָחוֹן אֵיךְ שֶׁהוּא, מִחֲמַת שְׁכוֹנָתוֹ לַשָּׁמַיִם, וְכָל זֶה וְכִיּוֹצֵא בּוֹ
הוּא בְּטָחוֹן דְּקִדְשָׁה. אֲבָל לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עוֹלָה, חָם וְשָׁלוֹם, מְכַל-
שְׁכֵן אֵיזָה גְזֵלָה וְרַמָּאוֹת, אוֹ לַעֲסֹק בְּזִיוּפִים וּשְׁקָרִים וְלִסְחֹר

בסחורות מחויץ למדינה שאסרה המלכות, ולבטח בהשם יתברך שיצילו ויעזרו לו השם יתברך לגמר העסק ולא יתודע הדבר זהו בטהון דסטרא-אחרא, בחינת "מבטח בוגד", בחינת "ותבטחו בעשק ונלוז", ובטהון כזה הוא כחרם הנשכר שאין בו תקנה. ואפלו מי שעוסק במשאומתן בגדולות ממנו הרבה, ומרבה ללות מכמה אנשים, ובוטח שהשם יתברך יעזרו לגמר המשאומתן גם זה הוא בחינת בטהון דסטרא-אחרא; אדרבא צריך שיהיה לו בטהון חזק, שאפלו אם לא ינהג משאומתן גדול כל-כך, אף-על-פי-כן יפרנסו השם יתברך כראוי. והמשכיל יבין דברים הרבה מתוך דברינו, איך לברח מבטהון דסטרא-אחרא, שהוא כנגד התורה, ולהתחזק בבטהון דקדשה אף אם הוא כמו שהוא וכנ"ל (שם).

סדר שיחות הר"ן הי"ג:

קפה ואמר רבנו זכרוננו לברכה, שהוא יודע כל שרשי נשמות ישראל ומתחלה אמר שיודע אותם מתורה שבכתב, ועדין אינו יודע אותם מתורה שבעל פה אחר איזה זמן אמר שכבר זכה לידע את שרשי הנשמות ישראל גם מתורה שבעל פה והיה יודע לתת תקונים לכל אחד ואחד כפי שרש נשמתו וכל הדברים שצוה לא היה עניני סודות לבין כונות ויחודים, רק כל ההנהגות שצוה למקרביו היו עניני עבודות לאחד צוה בתחלה להתענות איזה הפסקות והזהיר על מקרביו שלא יתענו מעצמן כלל רק בימים שצוה עליהם ולפעמים צוה לאחד להתענות משבת לשבת וצוה לכמה אנשים שיהיו נעורים לילה אחת בשבוע ושלא יאכלו מעת לעת אחד בשבוע דבר מן החי לכמה אנשים צוה להתענות ערב ראש חדש וכן צוה על רב אנשים שיזהרו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'קלח - אָמַר מַוְהַרְבֵּי"ת זצ"ל "צַדִּיק לֹא יַעֲבֹר מִמְקוֹמוֹ שֶׁדָּוָק לֹא יַעֲבֹר מִמְקוֹמוֹ רַבְּנוֹ יְהִי תִיקוּן לְכָל" -
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

לִילְדָה לְמִקְוֵה לְטַבֵּל בְּיָמִים שְׁאִין אֹמְרִים בָּהֶם תַּחֲנוּן וְזֶה צְוֵה לְכַמֵּה אֲנָשִׁים, לְכַמֵּה אֲנָשִׁים צְוֵה לֹמַר ח"י [שְׂמוֹנֶה עָשָׂר] פְּרָקִים מִשְׁנֵיזוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵן כַּמֵּה וְכַמֵּה הַנְּהַגוֹת שְׁצֵוֶה בְּעֵינַיִן הַלְמוּד, שְׁלֹזָה צְוֵה לְלַמֵּד זֹאת וְלֹזָה צְוֵה לְלַמֵּד זֹאת וְזֹאת הִיְתָה הַנְּהַגָה הַכְּלָלִית שְׁצֵוֶה וְהַזְהִיר אֶת כָּלֵם דְּהֵינּוּ לְלַמֵּד פּוֹסֵק בְּכָל יוֹם אֲפִלּוּ בְּיוֹם שְׁאִין לוֹ פְּנֵאֵי יִלְמַד עַל כָּל פְּנִיִם אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עָרוּךְ" בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא וְאָמַר שֶׁהוּא חַיִּיב גְּדוֹל עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל: גַּם זֹאת הִיְתָה הַנְּהַגָה כְּלָלִית שֶׁהַזְהִיר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד דְּהֵינּוּ לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם וַיִּפְרָשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִבְקָשׁ מִלְּפָנָיו רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְזִכּוֹת לְהַתְּקַרֵּב לְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְשִׁיחָה זֹו תִהְיֶה בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנו שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ' וְכַמְבָּאָר מִזֶּה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְכָבֵר נִדְפַס וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שְׁאָר עֵינַיִן הַנְּהַגוֹת שְׁצֵוֶה עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפֶרֶט כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד צְוֵה הַנְּהַגוֹת אַחֲרוֹת וְגַם בְּאָדָם אֶחָד הָיָה שְׁנוֹי בְּעֵינַיִן הַנְּהַגוֹת, שְׁבַתְּחָלָה צְוֵה עַל אֶחָד לְנַהֵג הַנְּהַגוֹת אֵלּוּ, כְּגוֹן לֹמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיזוֹת וְכִיּוֹצֵא, וְאַחַר־כֵּן בְּמִשְׁךְ אֵיזָה זְמַן פִּטְרוּ מִהַנְּהַגָה זֹו וְצְוֵה עָלָיו הַנְּהַגוֹת אַחֲרוֹת וְאַחַר כֵּן עוֹד בְּמִשְׁךְ אֵיזָה זְמַן צְוֵה עָלָיו הַנְּהַגוֹת אַחֲרוֹת וְכֵן הַתְּנַהֵג עִם מְקַרְבָּיו תָּמִיד לְאֶחָד צְוֵה לֹמַר פָּסוּק מִיְחָד בְּכָל יוֹם וְלְאֶחָד צְוֵה לֹמַר אֵיזָה מִשְׁנָה מִיְחָדָת בְּכָל יוֹם וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה:

סֵדֶר שְׁלַחַן עָרוּךְ הַיּוֹמִי:

- (ו) המתענה בשבת אומר עננו אחר סיום תפלתו בלא חתימה וכוללו באלקי נצור: הגה ויאמר אחר תפלתו רבון העולמים גלוי וכו' כמו בחול (א"ז הלכות תענית): (ז) אם הקדימה לאכול הוא עונג לו כגון שנתעכלה סעודת הלילה יקדים ואם האיחור עונג לו כגון שעדיין

לא נתעכל יאחר: הגה וכן מי שיש לו סעודות כל יום כמו בשבת ישנה בשבת להקדים או לאחר (גמ' פכ"ב וטור): (ח) אין מתענין על שום צרה מהצרות כלל: (ט) אין צועקים ולא מתריעין בו על שום צרה חוץ מצרת המזונות שצועקים עליה בפה בשבת ולא בשופר וכן עיר שהקיפוח אנסין או נהר וספינה המטורפת בים ואפילו על יחיד הנרדף מפני אנסין או לסטים או רוח רעה זועקין ומתחננין בתפלות בשבת אבל אין תוקעין אא"כ תוקעין לקבץ העם לעזור לאחיהם ולהצילם (ועיין לקמן סימן תקע"ו סי"ג): (י) נרדף מפני רוח רעה שאמרו לאו דוקא דהוא הדין לכל חולה שיש בו סכנה היו זועקים ומתחננין וכן נהגו לומר מצלאים בשבת על חולים המסוכנים סכנת היום: הגה וכן מותר לברך החולה המסוכן בו ביום (ליקוטי מהר"י ברי"ן וב"י בשם הר"ן פ"ג דתענית):

סימן רפ"ט (א) יהיה שלחנו ערוך ומטה מוצעת יפה ומפה פרוסה כמו בסעודת הלילה ויברך על היין בפה"ג
 והוא נקרא קידושא רבא ואחר כך יטול ידיו (ועיין לעיל סימן רע"א סעיף י"ב בהג"ה) ויבצע על לחם משנה כמו בלילה ויסעוד וגם זה הקידוש צריך שיהיה במקום סעודה ושלא יטעום קודם לו כלום כמו בקידוש הלילה ומיהו לשתות מים בבוקר קודם תפלה מותר מפני שעדיין לא חל עליו חובת קידוש: הגה ועיין לעיל כל דיני קידוש סימן רע"א ער"ב רע"ג: (ב) במקום שאין יין מצוי הוי שכר ושאר משקין חוץ מן המים חמר מדינה ומקדשין עליו ואם אין לו שכר ושאר משקין אוכל בלא קידוש:

סימן רצ"א (א) ירבה בפירות ומגדים ומיני ריח כדי להשלים מנין מאה ברכות. הגה ואם רגיל בשינת צהרים אל יבטלנו כי עונג הוא לו (טור): (ב) אחר סעודת שחרית קובעים מדרש לקרות

פָּנִים, אֲשֶׁר שָׁם מִשְׁרָשִׁים כָּל הַשְּׂבָעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה "בְּחֶסֶדְךָ חַיִּינִי, וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ, חֲנוּן וְרַחוּם הוּא, אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד לְךָ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי אֶת פָּנֶיךָ הוּא אֲבַקֵּשׁ אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִפָּנָי, אֵל תֵּט בְּאַף עֲבָדְךָ, עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אֵל תִּפְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדְךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ פָּנֶיךָ הָאֵל בְּעֲבָדְךָ, וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶיךָ פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, תִּנְּהָ עֵזְבֶךָ לְעֲבָדְךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אֲמָתְךָ הוּא אֱלֹקִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנו הָאֵל פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה עוֹרָה כְּבוֹדִי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֶעֱרָה שָׁחַר":

תִּשְׁמַע: וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכֹל הַתְּלַמִּידִים הַגּוֹנִים וְכֹשְׁרִים, שְׂאֵזְכָּה לְשִׁמְעַת וְלִזְכֹּר הַיָּטִב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֹתָיִים, אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּעֵלוּ וְעָשׂוּ לְמַעַנְנוּ, אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁזָּכִינוּ לְשִׁמְעַת מִפִּיהֶם וּמִפִּי כְּתָבָם, אֶת כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה הוּא הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּשִׁבְלֵנוּ, אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה סְפָרִיהֶם הַקְּדוּשִׁים, "הַנְּחַמְדִים מִזָּהָב וּמִפָּז רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים", הַמְּאִירִין אֶת הָעֵינַיִם וּמְשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מִדְּרָכֵי מִיתָה לְדְרָכֵי חַיִּים וְאֵזְכָּה שִׁיכְנְסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנֵי וּלְבִי, וְאֶשְׁמַע הַיָּטִב אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא אֶשְׁכַּח דְּבָר מִמִּשְׁנָתִי:

תִּשְׁמַע: אֲנִי חוֹסֶה עַל נַפְשִׁי הָאֲמֹלָה וְהָעֲלוּבָה מְאֹד, וְחַמַּל עָלַי בְּחֶמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתֵן לִי תִקְוָה וְלֹא אֲזָבֵד, וְתֵן לִי אַחֲרִית טוֹב וְחַמַּל עָלַי מֵעַתָּה שְׂאֵזְכָּה מִחַיִּים לְהִזְכִּיר אֶת עֲצָמֵי אֶת כָּל דְּבָרֵי הוּא שֶׁשִּׁמְעֵנוּ מִרְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרָנָם לְבְרָכָה, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהִתְעוֹרֵר בְּאִמַּת מִשְׁנָתִי הַגְּדוֹלָה, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד כִּצְאוֹן בְּלֹא רוּעָה, כִּתְּרוֹן בְּרֹאשׁ הָהָר וְכִסְפִּינָה בְּלֵב יָם "שְׁקִדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֶּגֶז" אֲנִי כִנְהָ, עוֹרָה נָא, הַתְּעוֹרְרֵי נָא, הַקִּיצָה נָא, עֲמָדֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּרְבִּי זְמַר מִזִּמְרֵי חַיִּים לְ"עֵד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַנֵּי"»
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְנִצְחָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

נָא, קוּמִי נָא, חֲלִי נָא פָּנֵי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיוֹן, נִפְשֵׁי נִפְשֵׁי הַשְּׁתַּטְחִי
לְעַפָּר וְהַשְׁתַּחֲוִי לוֹ, וְתֵן בְּעַפָּר פִּיד "וְשִׁפְלֵת מֵאֲרִץ תִּדְבְּרִי, וּמֵעַפָּר
תִּשַׁח אִמְרַתְךָ, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה, אוֹלֵי יִחַנֵּן ה' צְבָאוֹת, אוֹלֵי יַעֲשֶׂה
ה' כָּכָל נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ, מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוּם קְרֵא
אֶל אֱלֹקֶיךָ, אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹקִים לָנוּ וְלֹא נֵאבֵד" אוֹלֵי יָחוּם עִם
עֲנִי וְאֲבִיוֹן אוֹלֵי יִרְחֵם, הִקִּיצָה אָחִי מִשְׁנַת פְּתִיּוֹתֶיךָ, "הָעִירָה
וְהִקִּיצָה עַד מָתִי עָצַל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקוּם מִשְׁנַתְךָ מְעַט שָׁנוֹת מְעַט
תְּנוּמוֹת מְעַט חֲבֵק יָדַיִם לְשֹׁכֵב אֵל תִּתֵּן שָׁנָה לְעֵינַיִךָ, וְתִנּוּמָה
לְעַפְעָפִיד הַנִּצֵּל כְּצָבִי מִיָּד, וּכְצַפּוֹר מִפַּח יָקוּשׁ זְכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת
אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ" זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְאַף עַל פִּי כֵן חֲסִדֵי
ה' לֹא תִמְנֹו מִמֶּךָ, וּבְכָל עֵת הוּא עוֹסֵק לְעוֹרְרֶךָ וְלִהְקִיצְךָ מִשְׁנַתְךָ
בְּחֲסִדּוֹ הַמְרַבִּים זְכוֹר זֶה כִּמָּה מְעוֹרְרִים וּמְקִיצִים אוֹתְךָ בְּכִמָּה
מִיָּנִי הַתְּעוֹרְרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְךָ וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר
שִׁיְהִיָּה אֲפֹשֶׁר לִישָׁן מִקוּל הַצְּעָקָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת וְהַכְּרוֹזִים וְרַמְזִים
וְהַתְּנוּצָצוֹת כְּאֵלוֹ, בְּאֵתְגַלֶּיָּה וּבְאֵתְכַסֶּיָּה, "כְּרוּזָא קְרֵא בְּחֵיל, קוּל
גְּדוּל וְלֹא יִסָּף וְקוּל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד", הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר בְּקוּלוֹ בְּכָל יוֹם
וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, "הֵן יִתֵּן בְּקוּלוֹ קוּל עֵז", יַעַן וַיֹּאמֶר, עוֹרוּ
יְשָׁנִים מִתְרַדְמַתְכֶם, וְנִרְדָּמִים הִקִּיצוּ מִתְנוּמַתְכֶם, וְעַדִּין לֹא שִׁבַּתְ
מִטְעוֹתֶיךָ עוֹדְךָ מִתְגוֹלָל בְּתוֹךְ הַמְסָלָה, בְּתוֹךְ עֲכִירַת רֶפֶשׁ וְטִיט, בְּתוֹךְ
יּוֹן מְצוּלַת הַהַבְּלִים הָעוֹדְךָ לֹא תָשׁוּב, עוֹדְךָ מִסְתוֹלָל בְּנִפְשֶׁךָ
לְבַלְתִּי שִׁלְחָה חֲפָשִׁי, שִׁתְּשׁוּב לַעֲשׂוֹת רְצוֹן יוֹצֵרְךָ וּבוֹרְאֶךָ, אֲשֶׁר
זֶה כָּל תְּשׁוּקָתָהּ וְגִעְגּוּעָהּ וְכִסְפָּהּ הַחֲזָק וְהָעֲצוּם:

תִּשְׁמַד: וְאֵל תֹּאמְרֵי נוֹאֵשׁ חָם וְשָׁלוֹם, לֵאמֹר כִּי עוֹזְנוֹתֶיךָ אֵתְךָ,
וּבָהֶם אֵתְךָ נִמּוֹק חָם וְשָׁלוֹם וְאֵי אֲפֹשֶׁר לָךְ עוֹד לָשׁוּב מִכְּסִילוֹתֶיךָ
וְשִׁטְיוֹתֶיךָ, כִּי עוֹזְנוֹתֶיךָ עָבְרוּ רֵאשֶׁךָ, עַד אֲשֶׁר חָם וְשָׁלוֹם אָבֵד

נצחך ותחלתך אהה אהה, חום וחמל עליך ועל מעט ימך
החרוצים שיש לך עוד להתממה מעט בזה העולם העובר כהרף
עין, ואל תאמרי כדברים האלה חלילה, כי זו קשה מן הראשונה
כי מחשבות ורעיונים ובלבולים כאלה, קשים ומזיקים, ומכעיסים
את בוראך יותר מכל החטאים והעוונות והפשעים שעשית
מעודך עד היום הזה כי עדין יש לך תקוה גדולה בכל עת ובכל
שעה ובכל רגע, "חסדי ה' כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו", לעולם
ונעלם ממך ולא תדע עצם רבוי רחמנותו וחסדיו הגדולים על כל
החפצים לשוב באמת, אף-על-פי שלא שבו עדין וכל ישעו וכל
חפצו יתברך לשוב ולרחם על כל המחכים ומצפים ומתגעגעים
וחותרים במחותרת למצא הצלה ומנום לשוב להשם יתברך,
אף-על-פי שמתגברים עליהם בכל עת יותר, ואין מניחים אותם
ימים ושנים הרבה לשוב אל בית אביהם, אף על פי כן, חסדו גבר
עליהם ועלינו מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, מה שאין הפה
יכול לדבר והלב לחשב אלו כל הימים דיו וכל אנשים קלמוסים,
וכל בני אדם לבקרים ולשונות מקלסים, אין מספיקין לפרש
ולבאר אחת מני אלה ורבבה מחסדיו המרבים אשר הוא נוהג
בחסדו בכל דור ודור, ובפרט על הנאנחים ונדכאים ומחכים
ומצפים לשוב אליו יתברך באמת הלא מעתה קראת לו אבי,
"אלוף נעורי אפה הינטר לעולם, אם ישמר לנצח" חזק והתחזק
וחדש עצמך בכל עת, והתהל מעתה לעבד את בוראך באמת
ועזב דרכיך הרעים, ומחשבותיך המגנות ושכחי הבליך ושטיותיך
"והסר כעם מלבך והעבר רעה מבשורך", קשר עצמך באמת
להשם יתברך ואל תשוב עוד לכסלה, דלו עיניך למרום וזכר
אהבתך הישנה התעוררי התעוררי, עורה נפשי עורה, "עורי

